

stærke Tørke har skoldet den, saa at den har overordentlig ringe Værdi som Saasæd, idet der er liden eller saa at sige ingen Kærne i den. Det maa der naturligvis raades Bod paa, saa at alle kan have den fornødne Saasæd, og jeg tror, at der i saa Henseende er baade Forstaaelse og Velvillie. Jeg henstiller til Udvalget og til den højtærede Minister, at man søger at lægge Sagen saaledes til Rette, at man er i Stand til at yde den fornødne Haandsrækning, som mange vil komme til at trænge til, idet de ikke vil være i Stand til af Vintersæden at levere det Kvantum, de er forpligtede til, og kommer til at trænge til Saasæd, som de jo gerne skulde have. Jeg har kun villet henlede Opmærksomheden herpaa, fordi jeg har set dette Forhold mange Steder.

Dernæst vilde jeg gøre en Bemærkning angaaende den paatænkte Ligning, de $4\frac{1}{2}$ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Jeg har ikke hørt, at der fra nogen Side er fremført nogen Begrundelse mod, at de $3\frac{1}{2}$ Td., som det samlede Landbrugsudvalg har foreslaaet, kan slaa til, men saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor man skal gøre Forholdet omstændeligere end nødvendigt. Saa vidt jeg kan se af det staaende Landbrugsudvalgs Beretning, skal det slaa til, og endda skal der blive til Fordeling paa forskellige Omraader, og jeg indrømmer, at den højtærede Minister maa have Frihed til at kunne fordele. Ved den forrige Kornordning glemte man, hvad man ikke havde Ret til at glemme, at tage et Hensyn, som spiller en stor Rolle for Ernæringsforholdene i dette Land, og som maaske kan komme til at spille en endnu større Rolle, efter at Svineproduktionen er gaaet saa stærkt ned, som Tilfældet er. Jeg tænker herved paa Fjerkræet, Hønsnerierne, de er tagne med her, og det glæder mig. Kommer man omkring i Landet, vil man høre fra dem, som har de smaa Hønsnerier, navnlig indenfor Byerne, hvor der er mange — og det er godt og klogt, at det er saa —, at de kan ikke opretholde deres lille Hønsneri, fordi de ikke kan skaffe en eneste Kærne. Dette maa der raades Bod paa, der maa skaffes Korn til Veje til Fordeling fra Kornkontoret under Ministerens Kontrol og ved Ministerens Medvirkning. Der maa naturligvis skaffes det nødvendige hertil, men det forekommer mig, at det er gjort ved det staaende Landbrugsudvalgs Forslag om $3\frac{1}{2}$ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Og naar det kan slaa til, indser jeg, som sagt, ikke, hvorfor man skal gøre Forholdet

mere omstændeligt ved at udskrive mere Korn og derefter fordele det igen. Det er baade omstændeligt og bekosteligt, og jeg tror, at Sagen ordnes bedst, naar Ordningen sker under Landbrugernes egen Forsorg. Jeg vil derfor henstille, at man underkaster dette Spørgsmaal en nøje Overvejelse i det Udvalg, der bliver nedsat, og at man, hvis man i Udvalget ligesom i det staaende Udvalg kommer til det Resultat, at de $3\frac{1}{2}$ Td. kan slaa til, bliver staaende derved.

Endnu skal jeg tilføje, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der i Gaar talte om, at de 400 kg, man har Ret til at fradrage til eget Brug pr. 1,000 Kr.s Jordskyld, vil afstedkomme megen Fortræd. Det ærede Medlem fra Sæby har Ret i, at Tilladelsen til dette Fradrag vil give Anledning til meget Skumleri, fordi det er vanskeligt at kontrollere det paa Grund af den Fodringsmaade, som anvendes, og som naturligvis vil være den mest praktiske mange Steder, nemlig at fodre baade Heste og Kreaturer med utærsket Korn. Jeg deler ikke den Anskuelse, at det er den mest økonomiske Fodringsmaade, men jeg ved af Erfaring, at de ikke har Uret, som paastaar, at naar der er Foderknaphed, slaar Foderet bedre til paa den Maade, end naar det skal tærskes. Og vi maa jo regne med, at vi kommer til at staa overfor en meget betydelig Foderknaphed i denne Vinter, idet det ikke alene er Sæden, der vil give meget lidt til Fyld. Jeg haaber dog, at tidligere tørre Aars Erfaringer skal stadfæste sig, nemlig at en lille Høst i et tørt Aar er forholdsvis langt drøjere end en stor Høst i et vaadt Aar. Men dette er i højeste Grad afhængigt af, hvorledes den lille Høst bliver bjærget, og det ved vi jo intet om endnu.

Det er paa de forskellige Jorder højest forskellige Kvanta Udsæd, der skal bruges for at faa det samme Høstudbytte, der skal bruges langt mere Saasæd til 12 Tdr. mager Jord end til 12 Tdr. god Jord, og jeg vil derfor bede det Udvalg, som bliver nedsat om dette Lovforslag, tage under Overvejelse, om man ikke i det hele med Hensyn til Saasæden, navnlig Rugen, bør sige: I skal aflevere alt, hvad I har, med Undtagelse af de 3 pCt. Frarensning, og hvad I har brugt til Saasæd. Saa er der ydet, hvad der kan ydes, og de, der saa har ydet for meget, kan faa Erstatning, men lad dem, der, naar de har ydet alt, hvad de havde, ikke har ydet nok, være fri for at yde mere, for saa vidt der vel